

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șlr mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ne chiamă Blajul

Peste puțin timp, Blajul își va strânge la sânu-i de mamă pe toți aceia cărora le-a pus lumina înainte, cărora le-a împărțit din belșugul patriotismului fiecărui cât a putut duce.

Vor veni în cuibul atâtor înălțări mărețe șirurile dese ale foștilor dieci, pentru a mai încălzi odată potecile atâtor amintiri duiose, evocatoare ale tinereții.

Intre acestea, — fericită întâmplare, — vom fi și noi cei patruzeci și patru faclieri, pe cari Blajul ne-a trimis din „Preparandie“ — Școala Normală, acum 35 ani, ca să ținem aprinse tot atâtea luminițe în patruzeci și patru colțuri întunecate ale neamului.

Și ne-am risipit cei patruzeci și patru de umili mucenici pe cele patruzeci și patru de drumuri, având să luptăm fiecare cu greutățile și dușmanii destinului său, pentru a împreuna cele patruzeci și patru de cărări într'o singură dorință și izbândă: Unirea cea Mare.

Mi-aduc bine aminte..! Era 3/15 Maiu..! Ziua Blajului, ziua trezirei simțimentelor românești. Încă cu noaptea 'n cap ne smulgeau din așternuturile săracăcioase, veștile scormonitoare 'n adâncuri:

— „Un steag treicolor pe „Piatra Libertății“. Un altul înfipt într'o scândură ce plutește pe luciul Chereteului.

În alt an, cu toată paza jandarmilor, minunea prevestitoare a biruinței se arăta în altă parte. „Un treicolor pe Crucea Iancului! La Șipotul Orăieșei. În vârful vre-unui stejar din Berc. Ba, odată, nu-mi aduc aminte anul, arătarea dumnezeiască s'a ivit mândră, strălucitoare, în turnul bătrânei catedrale, ca o prevestire de zile mari.

Înălțătoare amintiri. — Convingătoare lecții de patriotism.

Noi, cei patruzeci și patru de ucenici ai Marelui stăpân, care era Blajul, am avut din ce și cu ce ne înarma pentru lupta grea, ce ne-a așteptat nu numai în vremuri de împilare străină, ci chiar și în timpuri de frățească libertate națională.

Am în față tabloul oelor patruzeci și patru „Pedagogii absolvenți din Blaj 1901—902“, cu cei cinci profesori ai ultimului an de școală. În mijloc bunul

și mult iertătorul Director Gheorghe Muntean, încadrat de decedații profesori: Aurel P. Bota, Nioulae Pop, Emil Sabo și Venerabilul moșneag în viață I. F. Negruțiu. În jurul lor, ca în presajma unor părinți iubitori, patruzeci și patru copii, „mici la trup, dar mari la suflet“, pentru că mari au fost cei din a căror merinde sufletească s'au înfruptat și din al căror curat izvor de românism s'au adăpat.

Privesc lung la chipul mut al unui fiecărui și prin perdeaua înlăcrimată a aducerilor aminte, le simțesc, par'că, neastâmpărul grăbitei doriri de ieșire în viață, le aud clocotul energiei, ce se cerea descătușată, le văd bujorii tinereții înflorind în obraz.

Dar asta era acum 35 ani! Astăzi? Câți vor mai fi în viață? Câți au putut înfrunta valurile furtunoase ale oelor 35 de ierni dăscălești? Și câți se vor putea apropia cu conștiință împăcată, că au rămas în tradiția Blajului românesc? Blajul ne chiamă la praznicul nașterii de 200 ani. Intre cei mulți vom fi și noi, absolvenții Școlii Normale de-acum 35 ani. Fericită întâmplare!

Petrea Dascălul

Ziua Mamei

La 9 Mai s'a sărbătorit în toată lumea ziua mamei. La noi nu prea e cunoscută această sărbătoare. Și e mare pagubă, fiindcă e una dintre cele mai frumoase sărbători.

Iată ce porunci au de îndeplinit oamenii din lumea întreagă în această zi:

1. Nu lăsa pe mamă-ta să lucreze duminica, pentru că să simțese sărbătoarea zilei mamei.
2. Așază-i în ziua mamei flori pe masă ori la căpătâi.
3. Dacă ești departe de ea, scrie-i o scrisoare și fă-i vreo plăcere.
4. Dacă e moartă, mergi la oimțir și-i împodobește mormântul cu flori, zicând și o rugăciune pentru ea. Acelaș lucru îl fă și la mormântul oricărei alte mame pe care ai cunoscut-o.
5. Interesează-te, nu cumva este undeva în vecini vreo mamă necăjită. Ajută-o în vreo formă oarecare și o mângâie dacă poți.
6. Dacă ai auzit de vreo mamă care zace în spital, în casa săracilor ori în casa de nebuni, fă-i vreo plăcere, cercetându-o și ducându-i vreo cadou.

7. Dacă vezi pe stradă vreo mamă cerșitoare, ajută-o.

8. Oriunde ai afla vreo mamă, fie ea tânără, fie bătrână, care are nevoie de vreo ajutor, nu o trece cu vederea în ziua asta.

9. Ține ziua mamei și fă propagandă să o ții cât mai mulți.

10. Hotărăște-te, să cinstești și în viitor, nu numai pe mamă-ta, ci pe oricare mamă, ca-n ziua mamei. Iadeamă-i la asta și pe alții și să vezi, ce bine-ți va merge, fiindcă: „ciastește pe tatăl tău și pe mamă-ta, ca să trăiești mult și bine pe pământ“.

Serbările bicentenare ale Blajului

Aviz

În urma unor împrejurări neprevăzute, în deosebi intervenind serbările universității din Cluj fixate pe ziua de 30 Mai, precum și ziua restaurației la 8 Iunie, când tineretul școlar strejăreșc va fi concentrat la București, serbările bicentenare ale Blajului sunt și rămân amânate pe ziua de

24 Iunie 1937, la sărbătoarea nașterii Sf. Ioan Botezătorul

când se vor ținea irevocabil, cu programul anunțat. Tot atunci se va ținea convenirea generală a tuturor foștilor elevi ai școlilor din Blaj, aflători în viață, cari vor binevoi să-și anunțe participarea cel mai târziu până la 20 Iunie 1937, la direcțiunile respective.

Blaj, din ședința comitetului încredințat, ținută la 19 Mai 1937.

Iacob Popa, vicar general arhiepiscopesc; Ștefan Roșianu, rectorul Academiei Teologice; Ștefan Manciușea, subdirectorul liceului de băeți; Alexandru Lupeanu, directorul liceului de fete; Nicolae Popp, directorul școlii normale de băeți; Febronia Mureșan, directoara școlii normale de fete; Iuliu Maior, directorul liceului comercial de băeți; Dr. George Sărăndan, președintele comisiei interimare a orașului de reședință Blaj; Dr. Coriolan Suciu, președintele Reuniunii Meseriașilor și Comercianților.

Daruri pentru copiii născuți în ziua încoronării regelui Angliei. Toți copiii englezi, cari au avut norocul să se nască în ziua încoronării regelui și reginei Angliei, vor primi din partea curții regale engleze câte un dar frumos în bani. Ei au trebuit să primească însă la botez numele Maestărilor lor. Băieții pe ai regelui George, iar fetițele pe ai reginei Elisabeta.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

De ce să ne ferim copiii

Marele poet roman Horațiu, care a trăit cu câțiva ani numai înainte de nașterea lui Hristos, ne spune, că tânărul este moale ca ceara și ușor de încovoiat spre păcat. Și drept are. Ori, nu vedeți, zilnic, câți tineri nu se nenorocesc, tocmai fiindcă ajung în societatea altora, mai răi decât ei, cari apoi îi încovoie spre păcat?

Chiar de aceea trebuie să ne ferim copiii înainte de toate de cărțile, revistele și gazetele rele, pentru că acestea sunt mai primejdioase decât tovarășii cei răi. Nu-și poate nimeni închipi, cât rău au făcut acestea omenirii. Citind o carte, o revistă, o gazetă rea, în care se descriu lucruri spurcate, te strici văzând cu ochii. În clipa aceea încerci și tu să faci asemenea și dacă nu ai norocul să te întrerupă cineva din gândul tău, să te trezească din amorțeala în care te-a adâncit gândul păcătos, păcătuiești cu siguranță, numai prilej să ai. De aceea trebuie să ne ferim a cumpăra astfel de cărți, reviste sau gazete. De aceea trebuie, mai ales, să sprijinim cărțile, revistele și gazetele bune și să nu dăm prilej copiilor noștri a se imprietini cu cele rele. De aceea trebuie să-i controlăm într'una, ce citesc, pentru că dacă e adevărată undeva vorba românească: »spune-mi cu cine te însoțești, și-ți voi spune cine ești«, apoi e adevărată în privința aceasta.

Câți tineri nu cunosc eu, pe cari numai citirea cărților, revistelor și gazetelor rele i-a stricat! De câte ori nu mi-s'au plâns de acestea!

Alt mijloc de stricare a moravurilor bune sunt cinematografele. În cărți, reviste și ziare numai citești și numai îți închipi lucrurile rele. Numai fantezia te strică. În cinematograful vezi însă cu ochii și auzi relele. De aceea se întâmplă, îndată după ieșirea din cinematografe, atâtea răutăți. Câți nu sunt, cari încearcă și ei să facă ceace au văzut la cinematograful

Să nu ne uităm apoi nici de teatrele, barurile, dănzurile, chantanele și celelalte multe feluri de localuri de noapte, unde se laudă păcatul și se batjocorește virtutea; unde umblă numai aceia cari vreau să se strice și din cari nu iese aproape nimenea ca om întreg și de omenie. Tinerii n'au ce căuta în astfel de localuri, pentru că sângele lor și așa clocotește și n'are nevoie să mai fie încălzit și chiar înfierbântat. Iară bătrânii, cari numai prin astfel de mijloace încearcă a se întineri, merită să fie desprețuiți de toată lumea, pentru fărâdelegile lor.

Lumea de astăzi e atât de rea, de ticăloasă și de păcătoasă, încât om să fie ca să nu te strici trăind în ea. Drept are deci sf. evanghelist Ioan când spune că tot ce este într'însa nu este altceva decât »pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții« (I. Ioan 2, 16).

Să fugim deci, cât putem de ea. Să nu ne lăsăm amăgiți prea tare de ea și

să ne dăm seama că putem fi »părtași lumii, dar nu greșeli«, după cum zice atât de frumos, Tertulian, un mare învățat din cele dintâi veacuri ale creștinismului.

Părintele Iuliu

O școală, la care ar trebui să ne trimitem copiii și noi Ardelenii

La Constanța s'a înființat din inițiativa „Parid“-ului și cu concursul Ministerului Educației Naționale o școală de pescari.

Școala a fost încredințată dlui dr. Z. Popovici, directorul Institutului Oceanografic din Constanța a fost deschisă zilele trecute și poartă numele de: „Școala de pescari la mare“.

Această școală are de gând să formeze pescari. Să primesc la această școală absolvenții cursurilor primare cari au vârsta de cel puțin 15 ani și cel mult 18 ani, cărora le place viața marinărească și sunt de origine dintr'un sat unde se pescuiește.

Școala ține 3 ani. Elevii învață, atât teoretic (din carte), cât și practic, toate cunoștințele trebuincioase unui pescar.

„Parid“-ul a pus la dispoziția școlii bărci cu motor, scule și instrumente pescărești, în valoare de un milion Lei. După trei ani, elevul devenit caldă continuă să lucreze, tot sub supravegherea „Parid“-ului, dându-i-se putința să câștige el de el. La 21 ani, elevul devenit pescar, primește zestrea pescărească, adică o barcă cu motor, scule și tot ce are nevoie. Mai mult, toți absolvenții școlii sunt asigurați pe viață de administrația „Parid“-ului.

Câți părinți din Ardeal nu sunt cari vreau să-și ferisească copiii într'o școală practică. Iată una sigură și ieftină, care le dă pâinea în mână și le asigură viața.

Adresați-vă cererea cu toată încrederea la susnumita școală. Noi ce e drept nu putem garanta că vi-ss vor primi copiii, dar știm că ar trebui să se primească. Încercați, iar pe urmă ne scrieți, ce ați pățit.

„Astra“ la safe

Despărțământul Blaj al „Astrei“ a organizat pentru Duminecă 16 Mai a. c. echipe de propagandă culturală pentru mai multe comune din județul Târnava-Mică. Domnii profesori dela școlile din Blaj au ținut conferințe în următoarele sate:

În Spătaș dnii Iuliu Maior despre „Rostul creștinesc și românesc al Blajului în cei 200 de ani împliniți“, și Olimpiu Barna despre „Noul cod penal“.

În Spini dnii Dr. Coriolan Suciu despre „Luptele Blajului pentru înfăptuirea României Mari“ (cu vederi luminoase) și Ioan Vultur despre „Pacostea cărților rele“.

În Cistei și Crăciunelul de jos dnii Dumitru Neda despre „Minciună și furt“ și Eugen Bucur despre „Rolul național și cultural al Blajului“.

În Mândrade și Glogoveș dnii Grigorie Pădureanu despre „Bicentenarul Blajului“ și Iosif Stoichiștu despre „Seleționarea plantelor și animalelor“.

În Clufud dnii Gheorghe Veliciu despre „Prietenii și vrășmașii dintr'o lume nevădusă cu ochi omenești“ (baccili) și Nicolae Comșa despre „Vrednicile Blajului bisecular pentru neamul românesc“.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Vești dela foștii prizonieri din Rusia

Primesc dela diferiți cititori ai „Unirea Poporului“ scrisori, prin cari sunt rugat să răspund, despre mai mulți prizonieri din Rusia, după ce vor lua informațiuni dela Teodor Pașca din Vălișoare care s'a reînsoțit de prisoarea rusă după 22 ani precum am relatat în Nr. 6 al „U. P.“ din acest an.

Tuturor le răspund următoarele: Întrebând pe Teodor Pașca dacă a mai fost cunoscut pe câmpul de luptă, îmi spune că la Regimentul la care făcea parte a fost singur el român, toți erau alte „limbi“ niște țitau „limba“ românească. În timpul cât a fost în Rusia s'a „găsit“ cu Ioan Horna Ivanovic din Basarabia, M. Florea Stăfănică din Valah Pomezul Jud. Bihor, Nicolae Mosora — Sibiu, Pe Alexandru Naghiu din Hamorod — Târnava mare — cât și pe alții nu i-a cunoscut și nici n'a auzit de ei.

Toți aceia cari vreau să știe de foștii prizonieri din Rusia, să ia contact cu Comitetul Rusesc din România, care va interveni așa zisa „masa streinilor“ unde se poartă vidența ecelor streini. De aceste ofiții sunt în fiecare județ având centrala la Moscova sub numele de „Crucă roșie“ acolo se poate afla de soarta fiecăruia; dacă trăește sau a murit.

„Cine are adresa celor din Rusia să scrie prin Consulatul Rusesc din România, la reședința județului în care locuiește, cerând, a se face demersurile, către consulatul Român din Moscova, pentru a înlesni plecarea, respectiv venirea în patrie“.

Luând aceste informații dela Teodor Pașca, le fac cu plăcere acest serviciu celor ce m'au rugat.

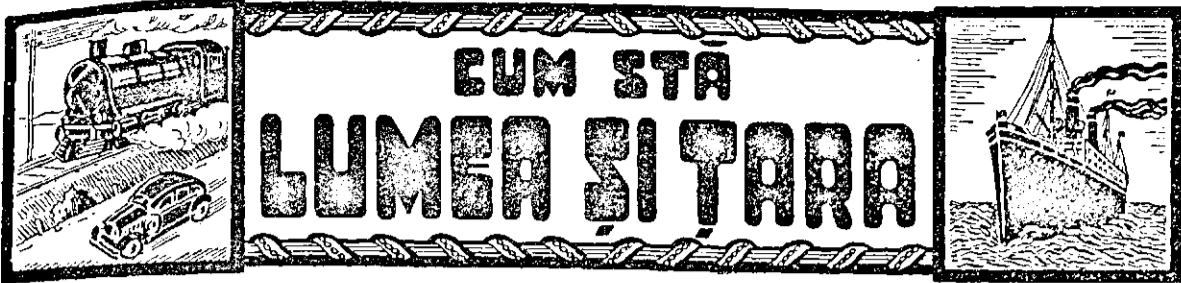
Păr. Ionel S. Păcuraru

A renunțat la drepturile regale

Prințul Carol al Suediei, unul dintre cei mai săraci dar și mai muncitori membri ai familiei regale suedeze, a renunțat, în zilele acestea, la toate drepturile sale regale. Ceeace l-a îndemnat să facă acest pas hotărâtor în viața sa, a fost dorința de a lua în căsătorie pe frumoasă contesă numită Elsa de Rosen. Aceasta fusese căsătorită cu un avocat și avea cu el trei copii. Acum însă s'a despărțit de el ca să-l poată urma pe prinț. Regele Suediei primind scrisoarea de renunțare a prințului, a convocat marele sfat de coroană al țării. Aceasta după multă chibzuală a primit cererea prințului și i-a dat voie să se căsătorească cu Elsa de Rosen. Prin aceasta prințul Carol încetă pentru totdeauna, după legile țării sale de a mai fi socotit prinț cu drepturi regale și a rămas un simplu cetățean al Suediei. Numai și-o va serba la Bruxelles în Belgia, iar regele Leopold al III-lea, care a ținut în căsătorie sora sa, frumoasa regină Astrid, i-a răzgândit titlul de duce.

Răscoală în Albania.

În noaptea de 15 Mai, în Albania a izbucnit o răscoală împotriva guvernului. Căpetenia răsculașilor este Eftren Totu, un fost ministru albanez. El este ca subalternul pe un ofițer de jandarmi și pe un fost căpitan din armata albaneză de vremuri. Răsculașii au ocupat orașul Argir castră și au tălat toate liniile telefonice ce legau cu celelalte orașe din apropiere. Tot acolo au mai omorât și pe un ofițer de jandarmi, care încercase să li-se împotrivescă. Guvernul albanez a luat măsuri aspre, cu ajutorul cărora nădăjduiește să potolească în grabă focul răsculașilor.

Ce mai este nou în politică

Sosirea d-lui Rustu Arras la București — Consfătuirea național-țărănistă dela Câmpu-Lung-Muscel — Ce mai spune dl Alex. Vaida-Voevod

Duminecă, 16 Mai, a sosit în țară d. Rustu Arras, ministrul de externe al Turciei. La Constanța, unde s'a dat jos de pe vaporul cu care călătorise din Turcia, a fost salutat în numele guvernului și al țării de prefectul județului și de d. O. Popovici consilier de legăție. Tot acolo se mai aflau pentru întâmpinare ministrul turc Tanriöer înconjurat de o mulțime de fruntași musulmani din Dobrogea.

După o petrecere de câteva momente în mijlocul acestora, a părăsit Constanța, îndepărtându-se spre București. Acolo, în gara de Nord, i-s'a făcut o primire sărbătorească. De față era d. Victor Antonescu, care i-a urât bun sosit în țară, în numele guvernului. În jurul lui mai erau apoi d. C. Collas ministrul Greciei, Ostrowski ministrul Rusiei și d. Kasidolatz ministrul Serbiei.

Gândul care l-a adus pe dl Rustu Arras peste apa mării până'n România, a fost acela, de a întări și mai mult legăturile de prietenie înjghebate cu atâta trudă între noi și turci, pe cari, după spusa dănsului »totul ne apropie, nimic nu ne desparte«.

Vremea pe care a petrecut-o la noi în țară a folosit-o întreținându-se în lungi consfătuiri cu fruntașii vieții noastre politice. Cea dintâi consfătuire a avut-o cu d. V. Antonescu, după, care a urmat cea cu d. Tătărașcu. În aceste consfătuiri cei trei miniștrii au cercetat cu multă băgare de seamă toate lucrurile ce au vreo însemnătate oarecare pentru legăturile ce sunt între România și Turcia.

Luni, în 17 Mai d. Rustu Arras a fost primit la Palatul Regal, unde a fost invitat la un dejun de către M. S. Regele Carol II. Tot în ziua aceea dănsul a părăsit România.

Consfătuirea național-țărănistă dela Câmpu-Lung-Muscel

Tot în ziua de 16 Mai pe când d. Rustu Arras se afla în vizită la București, în orașul Câmpulung-Muscel s'a ținut o altă consfătuire, asupra altor fel de lucruri, și între alți oameni. Membrii partidului național-țărănist s'au adunat în mare sfat, ca să-și pregătească armele de luptă în vederea apropiatelor alegeri comunale din acel județ.

În fruntea lor se afla însuși d. Ion Mihalache, președintele partidului, care cu acel prilej a spus că »fiecare cuvânt (pe care-l rostește omul) trebuie să fie icoana unui gând curat și mai ales icoana unei fapte«. Aceasta trebuie să fie strădania tuturor membrilor partidului național-țărănist.

Țara are nevoie de gospodării, dar nu de oricărele fel de gospodării, ci numai de acelea bine îngrijite și ordonate. Dar, pentru ca țara să le poată avea vreodată »e-

xemplu de bună gospodărie trebuie să dăm mai întâi fiecare cu gospodăria noastră... Gospodăria înseamnă însă rânduială în casă, rânduială în gospodăria satului, rânduială în gospodăria județului și din toate aceste rândueli va rezulta apoi buna gospodărie pentru țara întreagă«.

În ce privește căderea guvernului liberal și cine îi va ocupa locul la cârmă, d. Ion Mihalache a spus, că nu va întârzia mult, căci venirea cât mai repede la conducere a partidului național-țărănist »e o necesitate de stat«.

»Țara are nevoie de guverne serioase, cari să facă față cu cinste și cu demnitate marilor probleme și răspunderi de stat. Țara are nevoie de gospodari pricepuți și cinștiți în ordinea materială: de caractere în ordinea morală, de oameni de credință și de orientări precise în politica internă și externă«.

Și toate acestea după spusele d-lui Ion Mihalache numai partidul D-Sale le va putea face.

Ce spune și d-l Alex. Vaida Voevod

Multe de toate. Numai că prea și le tămâiază, socotindu-se numai pe sine și pe ai săi în stare de a fi făcut ceva de dai Doamne de o vreme'n coaci în România Mare. Se vede cât colo, cale de o poștă, cât de adânc i-s'au înfipt în inimă rădăcinile truției, care și pe cel mai cuminte om îl întunecă la minte, cât ai plesni în palme, dacă nu bagă de seamă.

Totuș atunci când prin spusele D-Sale defăimează viața noastră politică și socială de astăzi, spune curatul adevăr, căci într'adevăr »Domnește aceeaș necinste, dela ministru până la agentul dela sate, iar atâta timp cât nu există decât întrecerea în a câștiga voturi, este zadarnic să aștepti vreo îndreptare«.

În legătură cu situația șubredă a guvernului spune următoarele: »Un lucru este sigur: cu risc mai mic decât dac'ar fi vorba de frunza de porumb, pot spune: Când se apropie culesul viilor atunci se apropie și scadența actualului regim care guvernează țara«.

Atac banditesc cu gaze adormitoare. La Chișinău s'a săvârșit într'una din nopțile trecute o spargere îndrăznească. Niște hoți, cari până'acum au rămas necunoscuți, au tăbărit pe casa negustorului Arpeon Vasconov și intrând înăuntru au aruncat un fel de gaze cari i-au făcut pe toți ai casei să adoarmă ca prin farmec. După isprava aceasta au furat o sumedenie de lucruri de mare preț, în valoare de peste 50 de mii lei, apoi și-au pierdut urmele criminale în întunecul nopții.

Curățenia satului

Lupta împotriva boalelor, pentru o tot mai bună sănătate a cetățenilor, o putem ajuta nu numai cu îngrijirea locuinții și a trupului nostru, ci și cu grija ce o purtăm curățeniei satului. Într'un sat curat trag mai rar clopoțele de îngropăciune, decât într'unul murdar și părăsit de orice grije.

În curtea fiecărui gospodar, într'un loc ferit, mai depărtat de casa de locuit, trebuie să fie o umblătoare, să nu mai alerge românul după slăia de fân, iar copilul la gunoierul vitelor. Foarte mulți plugari, în foarte multe sate nu țin socoteală de acest lucru, ba chiar râd și te batjocoresc când le vorbești de așa ceva.

Totuși multe din bolile molipsitoare celea mai primejdioase se lătesc în urma acestei lipse de o umblătoare în curtea omului. Materiile ce părăsesc trupul omului ca nefolositoare, adeseori cuprind sămânța bolilor. La sel bolnavi, totdeauna. Ba uneori se îmbolnăvesc și animale de casă.

Dacă românii noștri nu vor să înțeleagă atâta lucru, n'ar strica să-i oblige cărmuirea și să pedepsească pe ori ce om care nu înlege să facă o umblătoare în curtea lui.

Foarte multe boli, ea aceea așa de grea a tifosului, lingoarea cum îi mai spunea oamenii boală molipsitoare se propagă prin apa de băut.

În satele în cari oamenii își duc apa de băut dela izvoare surgătoare, ce țâșnește de la pământ, nu este primejdie de aceasta molipsire. Nici unde apa de beut se pompează. Dar când întreg satul se adapă din trei patru fântâni descoperite, sau din râuri molipsirea bolilor e foarte deasă.

Din fântânile descoperite se scoate apa cu aceeași găseală atârnată de cumpănă sau cu acelaș lanț ce se învârtă pe sulul la capătul căruia e roata. Omul toarnă din găleată apa în vasul lui, dar fiecare pune mâna pe găleată, altfel nu poate turna. Uneori și beau din găleata comună, aceasta e de ajuns pentru ca boala din o casă să treacă și în alta, și în tot satul.

Ce să mai spunem de acele fântâni cari n'au nici cumpănă, ci numai un cârlig și toată lumea își umple vasul cu care vine de-acasă chiar în fântână!

Mare lucru ar fi ca în fiecare sat să fie fântâni-pumpe pentru apa de beut a oamenilor?

Dacă nu-și pun de voie bună ar trebui să o facă din poruncă.

După cum ar trebui opriti toți locuitorii țării să bea apă din râurile ce trec prin sat sau prin apropierea lui.

Dacă într'un sat este un păru mai adânc și o surpătură mai mare, poți afla acolo paseri moarte, hoituri de pisici, de câni, ba și stărvuri de cai. Gospodina dacă i-a pierit o găină aici o aruncă. E o necurățenie îngrozitoare și cuib de boală și de molipsire un estfel de păru.

Primăriile ar trebui să oprească cu desăvârșire asemenea lucruri. Animalele moarte trebuiesc îngropate, nu aruncate în păru sau la marginea drumului. Sunt sate unde este loc de îngropare anume pentru dobitoace. Nu numai pentru ceaș moarte de boale primejdioase pentru om. După lege orice sat trebuie să aibă astfel de loc. Primăriile să-i silească pe oameni să țină legea. De multe boale ar scăpa!

Am cunoscut de mult un sat în care pe o ulițera o singură fântână, din care se adăpau toate vitele de pe ulița aceea. Mai erau și alte fântâni prin curți, dar cu apă puțină. Vara, de obicei secau. Fântâna cu apă multă

Pelerinajul la Roma

Cum s'a pornit — Drumul — Audiența la Sfântul Părinte — Sfințirea bisericii românești și a Colegiului — Serbarea de 10 Mai — și altele multe

era în uliță. În jurul ei, primăvara și toamna se făcea o tină așa de mare încât se înglodau vitele. Se prăseu adevărate oșiiuri. În dealurile din jurul satului era piatră destulă. Dar nici odată nu le-a venit în minte românilor din ulița aceea să taie câțiva stânceni de piatră și s'o care cu carele lor să umple în jurul fântânii.

Numai căldurile verii izbuteau să uștețina aeolo. Cât ținea primăvara și toamna, vitele se întorceau dela troacă clesate până în genunchi de tină. Când da înghetașul se impietreau urmele adânci ale picioarelor. Când își scăpa vrsuna din vite piciorul în câte-o astfel de urmă de glod înghetașă, și-l putea rupe cu ușurință.

M'am gândit de multe ori: cum de nu le-a venit oamenilor gândul să pietruiască în jurul fântânii? Din neștiință? Din lene?

Dar și azi în câte sate nu poți vedea bălți și băltoace cu ape stătute, putrede, pline de straiul broaștei și de țânțari? Ape rămase din rămase din ploii, cărora ușor li-s'ar putea face o scurgere, scâlpând satul de țânțarii primejdioși și de duhorile ce răspândesc astfel de bălți. Dar oamenii stau cu brațele înruciate strămbă din nas când trec pe lângă ele. Așa au stat bălțile mlaștinele acestea în sat sau chiar lângă sat, de sute, poate de mii de ani, de ce le-ar secătui acum?

Sunt sate cu ulițe largi, unde afară de drumul carelor, cresc buruienile ca'n pădure. Seai, spini muscălești, urzici, cusută. Se mai ascund în ele găinile și puii când dă uliul. Poate atâta folos adus. Dar ele ascund tot felul de murdării și hoituri de animale mai mici.

De sute, poate de mii de ani, cresc așa în fiecare an! De ce le-ar tăia și le-ar curăța cei de acum?

Stau de-i parte și de alta a ulițelor șanțurile pline de noroiu, de scursori de tot felul. Când iasă curatele cu furea la porțiță, strămbă dar repede se obișnuiesc. Nici uneia nu-i vine în minte să apuce sapa și lopata și să curețe înaintea casei sale. Ori să puie pe bărbat la așa treabă.

Sunt și sate cu uliți fără buruieni, mai strănte. Nimeni nu le mătură în veac. Gușoiu, fân, spice, tot ce cade din care putrezește aici.

Curățenia multor sate românești lasă foarte mult de dorit. Ori că-i lene, ori că-i nepriecpere vorba e că e un lucru care nu mai poate fi suferit. Cărmuirea, primăriile, să silească pe locuitori să-și țină satele curate. Altfel ori ce sume ar cheltui țara pentru sănătatea cetățenilor, vor fi bani aruncați în vânt.

E timpul să ieșim din tradiția stricăcioasă: cum au trăit moșii vom trăi și noi. Ei au trăit rău destul, dar noi avem putință să trăim mai bine, mai sănătoși mai fericiți.

Cu cât s'a scumpit viața

Ziarul „Argus“ din București are bunul obicei de a publica, lună de lună, cu cât s'a scumpit viața. Iată constatările dureroase ale acestui ziar: La noi se urează viața zi de zi. Cel mai de seamă și principalul vinovat este însă statul care urează într-una taxele. Interesant e că în nici o țară nu se urează prețurile ca la noi. Mâncările s'au scumpit de 36,18 ori față de luna August 1916, adică față de timpurile de pace. Imbrăcămintea de 41,18 ori, iară chiriile, lemnele de foc, săpunul, lemnele de construcție, petrolul, hârtia și celelalte multe de 33,50 ori. Peste tot viața este la noi astăzi mai scumpă de 36,95 ori decât în luna August 1916.

Cetiți „UNIREA POPORULUI“

Darul Sfântului Părinte Pius al XI, prin care Biserica noastră românească unită cu Roma are să stăpânească școala de înaltă învățatură preoțească numită „Pie Romeno“, a împintenit la drum îndelungat pe mulți Români. Era deoparte simțământul că e cea mai mare datorie a noastră să ne arătăm recunoscători față de acest dar, care prețuiește după spusese tuturor nu mai puțin de 50 milioane de Lei, — și era de altă parte dorul mator să vadă cu ochii cetatea Romei, de unde ni-se trage neamul și de unde ne isvorește legea.

Asociația Generală a Românilor Uniți, *Agrul*, nu a putut să rămână străin față de această manifestare religioasă și națională. Mare ne-a fost bucuria când am aflat că acest Agru a hotărât să dea conducerea călătoriei noastre sfințite spre Roma Dnui *Dr. Augustin Popa*, secretarul lui general și profesor al Academiei Teologice din Blaj.

Așa s'a făcut apoi că'n Joia Patimilor, adică la 29 Aprilie a. c., gara de frontieră Jimbolia a început să fremete de mulțimea așanomiților pelerini, urmând ca după sărbătorile Învierii să ia acelaș drum toți Preasfințirii noștri Arhieri: I. P. S. *Dr. Alexandru Nicolescu*, mitropolitul Blajului, cu Excelențele *Lor Dr. Valeriu Traian Trențiu*, episcopul Orăzii-Mari, *Dr. Iuliu Hossu*, episcopul Cluj-Gherlei, *Dr. Alexandru Rusu*, episcopul Băii-Mari și *Dr. Ioan Bălan*, episcopul Lugojului.

Participanții

Seara, la plecarea din Jimbolia, numărul participanților s'a urcat la cifra frumoasă de 108 persoane. Între acestea amintim în fuga condeiului numele câtorva, fără să ne gândim a supăra pe aceia al căror nu poate să încapă în această scurtă dare de seamă. Dintre tețele bisericesti pe p. canonic *G. Dănilă* și *P. director Augustin Folea*, pe protopopii *Filipan*, *Șt. Pop*, *Cerghizan* și *Bacău* cu *Dna*, pe preoții *Opriș*, *Sfereociu*, *Giurgiu* și *Breazu*, iar dintre mireni amintim pe *Dnii* foști prefecți *Maier* și *Juga* cu *Doamnele*, pe *Dna gen. Domășneanu*, pe *D. Dr. Domide* cu *Dna*, *Di Birtolon*, pe *Dna Prodan*, *Di Huber* cu *Dna*, *fiul și nora*, *Dna Agărbiceanu*, *Dș. Vaida*, *Di Carcali*, *Sadoveanu*, *Dumitreșu*, *ing. Skrilinsky*, *Dna Olariu*, *Dș. Gheorghiu*, *Dr. Todoran*, etc., și mai ales pe membrii corului Catedralei unite din Cluj, de sub conducerea profesorului *Caranica*, care mai ales ne-a făcut atâta cinste și ne-a prilejuit atâtea clipe înălțătoare.

Spre Italia

În cale spre acest vestit oraș al mărilor am trecut prin țara vecină a Jugoslaviei ca prin vis. Adevărat că era noapte și că cerul împovărat de nori gri și negri amenințau tot drumul să ne înghită, dar și mai adevărat este că sufletele noastre căutau, în taina gândurilor, să retrăiască momentele de amară suferință ale Patimilor Domnului, tocmai în ziua aceasta în care Mântuitorul nostru s'a răstignit pe cruce. Potrivit peruncii și obiceiului strămoșesc am ajunat cu toții, unii până la prânzul mare, iar alții până la apus de soare. Trenul trece în goană nebună, mai întâi prin întunerecul neptii, apoi prin mohoritele zori ale dimineții. Lăsăm în urmă într-o străfulgerare de rază, *Zagreb*; urcăm minunatele priveliști de pe valea râului *Sava*, cu biserică și capele zidite pe amănunțit înălțimi de munte; trecem în zor năvalnic *Lubiana* de unde zărim creștetele veșnic înzăpezite ale Alpilor; atingem *Postumia* ca pripiți să ne îndreptăm spre *Trieste*; ne lăsăm încântați de cele dintâi scipiri ale *Mării Adriatice*; poposim nițel, spre seară, și ne întremăm pe malul mării;

apoi iarăși înainte, înainte, — deacum pe tărâș italianesc —, ca tocmai când se aprind luminile nopții, nenumăratele stele de sus din cer, și de atât de nenumăratele lumini de pe pământ, ca să electric, să ne facem intrarea veselii și bucuriei.

Veneția

unde ne așteaptă masă bună și găzduire ospitală. Dar cine are răbdare să-și spele cu grijă murdăria călătoriei, cine zăbovește la ale mâncării, cine se gândește la odihna trupului? Nimeni! La facem toate la repezeală și de mântuială, de timpul se mohorește iar, să admirăm acest oraș care tocmai în miez de noapte e mai frumos și numai după ce ne-am umplut inimile de vraja lui după ce am colindat, ca în povești, minunățiile lui, ne-am întors la odihna, hotărâți să-l vedem din nou și a trela zi mai amănunțit.

Dimineața următoare și cât am mai stat am și făcut. Mare ne-a fost mirarea când am văzut, că în Veneția nu sunt străzi pardosite cu piatră, că nu vezi nici trăsuri nici automobile, nici cai nici boi, ci că drumurile sunt ori pe punți ori pe lantri ori pe bărci. Se și spune, că orașul acesta a fost clădit, cu veacuri înainte, pe stâlpi de stejar, infipți în fundul mării, ca vrășmași și nu mai poată primejdia pe bieții locuitori. O zi ori nu o fi adevărat, istoria ne învață, că fiind locuitorii acestui oraș zidit în mare neprimejdii de vrășmași, și fiind ei oameni isteți și cu seamă la cap, au fost multă vreme unul din cele mai puternice state din lume. Împrejurarea aceasta i-a ajutat să înalțe multe și frumoase clădiri și să se îmbogățească cu multe comori de artă.

Între aceste comori se numără biserica Sfântului *Marcu*, *Palatul dogilor* (așa se numeau conducătorii orașului) *Casa de aur*, biserica *Sf. Mării*, a Sfântului *Gheorghe*, biserica *dei Frari*, apoi *Arșenalul*, gara și multe altele. Le-am văzut pe toate și ne-am minunat foarte atât de frumusețea lor cât mai ales de istețimea omului care a fost în stare să isvodească așa frumuseți.

Sărbătoarea sfintei Învieri și ziua întâi de Paști, noi pelerini, în acest oraș am prăznuit-o. Planul ne-a fost să slujim în biserica *Sf. Marcu*, dar ne-a fost peste putință, pentru că și orașul avea praznic mare. Avea să se facă prima sfântă cuminicare a copiilor la care au și luat parte 11.000 (unsprezece mii) de copii, afară de părinții cunoscuții lor. Așa, noi am slujit în biserica *Sf. Zacharia*, tot biserică mare și frumoasă, când s'au spevedit și cuminecat mulți și dintre ai noștri. Corul încă a cântat foarte frumos, încât s'au mirat mult *Venețienii*. Am mai ieșit la vestitele băi de mare dela *Lido* când pentru întâiași dată am avut ocazul să călătorim nițel mai multicele pe apele mării și am gustat puțin legănatul valurilor. De poază însă nu ne-am făcut, cum se temea unii, ci ne-am întors bine-sănătoși și spre seară am plecat în graba fulgerului spre

Milano

Drumul până aici este de o frumusețe în cântătoare, deși trece pe un șes neted ca palma. Putem cumpăni cu ochii ce poate să înfăptuiască hărnicia gospodărească a omului. Holde mândre inspicate, cultură de legume, fânețe înflorite, — iar pintre ele la distanțe potrivite tot pomi și mai ales frăgari (duzi) atât de necesari la cultivarea viemilor de mătase. Ori încotro îți întorești privirea, nu vezi decât aceeași icoană a strădăniei omenești binecuvântată de darurile Cerului. Și te mai miri, că întreg ținutul acesta poartă numele de „grădina Italiei“?

Milano e un oraș mare, cu peste un milion

de locuiteri, frumos, curat, îngrijit. Zidirea cea mai frumoasă este Catedrala Sfântului Ambrozio, aşezată tocmai în centrul oraşului. Ca mărime e a treia biserică din lumea întreagă, iar ca frumuseţe printre cele dintâi. Pe dinăuntru seamănă cu o pădure uriaşă de brazi, iar pe dinafară cu o dantelă (cipcă) din poveşti. Nu te poți sătura privind-o. Și când te gândești că toată este cioplită din marmoră, rămâne să nu-ți crezi ochilor.

Altă biserică frumoasă este San-Carlo. În aceasta s'a slujit sfânta liturghie din ziua a doua de Paști, de către pâr. canonic George Dănilă, pâr. Augustin Folea și Ștefan Pop, și diaconisind pâr. Septimiu Todoran. Corul Dlui Caranica a cântat din nou, indușoșind pe pelerini, și stârnind admirația italienilor.

Am mai văzut încă multe alte lucruri frumoase în Milano; spațiul gazetei nu ne lasă să le înșirăm pe toate. E destul să spunem că și aici am rămas încântați de cele văzute.

Din Milano am dat o raită și am vizitat vestita mănăstire din Certora di Pavia, unde călugării după ce depun votul solemn trăiesc în chilii simple și singuratic, și nu mai rostesc nici un cuvânt toată viața, decât sfintele rugăciuni. Un pelerin mai glumeț a îndrăznit să spună în auzul tuturor: „E bună, nu-i vorbă călugăria de felul acesta și pentru bărbați... Dar cum se face de femeile nu se încumetă să depună un astfel de vot“. Vorba asta a stârnit haz mult, și mai ales gălăgie multă în gura femeilor. — Mănăstirea e veche, mare, cioplită toată în marmoră. Sunt deosebit de frumoase chindiseliile în marmoră dela multele altare, cari împodobesc biserică după obiceiul latin.

Din Milano am trecut la

Firenze

oraș mare, vechiu și vestit, aşezat tocmai în miezul Italiei, în cel mai frumos ținut al ei. Orașul acesta are și pentru noi Români o însemnătate aparte, pentru că la soborul cel mare de unire bisericească ce s'a ținut aici în a. 1438—39 a fost de față și protopopul Dămianu al Moldovei, care a și iscălit hrisovul de unire. Hrisovul unirii e săpat în marmoră și e aşezat ca mărturie pentru veacuri în perețele marelui Dom, adică în perețele bisericii catedrale.

Firenze e vestit pentru lucrările de artă, de pictură, sculptură și arhitectură, pe cari le păstrează cu multă grijă în mai multe palate mari, numite muzee, și prin biserici. În aceste palate poți admira lucrările neîntrecute ale lui Rafael, Boticelli, Michelangelo, Cellini, Corregio, și a multor altora. Nu e cu mirare dacă zi de zi vin aici din toate țările pământului sute și mii de vizitatori, pentru că de fapt nicăiri pe lume nu poți să admiri mai mult alcătuirile mărețe ale minții și sufletului omenesc, aşternute pe pânză ori săpate în piatră.

Nei, pelerini, încă am căutat să folosim prilejul ce ni s'a dat, și am vizitat tot ce ne-a îngăduit vremea și puterea, încât seara cădeau frânți de oboseală.

În ziua de Joi, 6 Mai, plecând spre Roma, a fost atașat în gara din Firenze și vagonul în care călătoriau I. P. S. S. Nicolescu, Mitropolitul Blajului și P. S. S. Bălan, episcopul Lugojului, Bucuria revederii a fost mare pentru toți

La Roma,

în fața ostenelelor noastre, am ajuns în după amiaza aceleiaș zile, seara pe la 6 ceasuri, după ce am trecut printr-o mulțime de tuneluri, cât ni-se părea că vieuim mai mult în măruntaiele pământului decât la lumina zilei.

În gara Romei, unde curgea lumea la marile serbări ale Italiei, am fost întâmpinați cu multă bucurie și dragoste, de către colonia românească, din capitala imperiului italian, în frunte cu miniștri Lugoșianu și cu P. S. Inga; am fost conduși la hotel, și-apoi în scurt timp ne-am risipit cu toții prin oraș.

Am avut și până acum ocazia să constatăm pretutindenea în Italia un progres uimitor în toate privințele, dar ea la Roma nicăiri. Ordine, disciplină, muncă, curățenie. Pe semne vorba lui Mussolini, așezată în multe locuri: „credere, obbedire, combattere“ (= *incredere, ascultare, luptă*), nu a rămas, ca multe vorbe frumoase spuse și pe la noi, numai o vorbă goală, ci vorba a prins chiag și în viața de toate zilele. Nu e locul, și nu avem nici vreme să înșirăm mai pe lung nici schimbările mari din Italia, și nici macar frumusețile Romei pe cari le-am văzut. De altfel, lucrurile din Italia le descriu zi de zi gazetele, iar frumusețile Romei au mai fost publicate și cetite de mulțori. Ne mulțumim prin urmare să amintim pe scurt că am văzut și am rămas adânc atinși de vederea *Columnei lui Traian*, certificatul de naștere al națiunii noastre și *Basilica Sfântului Petru*, leagănul și praznicul credinței noastre; că am văzut *Forul Roman*, *Colosul*, ruinele de pe *Capitellu* și *Palatin*, *Termele lui Caracalla*, și alte multe uriașe amintiri ale stăpânirii și culturii strămoșilor noștri romani, precum am văzut și catacombele și apoi alte multe biserici, care de care mai frumoase și mai mărețe, ca S. Paolo fuori le mura, S. Pietro in vincoli, biserica *Laterană*, etc., și în urmă *Vaticanul*, cu podoabele și scumpeturile lui neasemenite, precum și monumentul uriaș și măndru al lui *Victor Emanuel II.*, — ca să amintim numai pe cele mai de seamă. Dar, Doamne, câte altele ar fi vrednice de pomenit!

Și iată așa nu putem face altceva decât să povestim pe scurt de *audiența dela Sfântul Părinte Papa Pius XI și-apoi de Sfințirea și luarea în primire a Colegiului Pio Romeno și a bisericii.*

Audiența la Sfântul Părinte

Sâmbătă, în ziua de 8 Mai, ni-s'a dat porunca să fim gata, pentru că la ora 12 ne primește Sfântul Părinte. Ce zor pe bieții de noi, ca să ne putem prezenta cât mai cinstit. Mai ales zor și îngrijorare la partea femeiască, pentru că, de, e știut cum la ele câte fețe are îndatorirea de-a se găti! În sfârșit am reușit să ne dăchisim cu toții. În deosebi femeile, în măndrul nostru costum național, au ajuns să atragă privirile tuturor. Am umplut apoi trei autocare mari, am vizitat catacombele dela S. Sebastiano, ca în urmă, pe la ora 11 să urcăm în goana motoarelor spre Castel Gandolfo, la 25 Km. depărtare de Roma, unde Sfântul Părinte își luase vacanța și unde avea să ne primească.

Fix la 12 eram în sala de audiențe, sală frumoasă și încăpătoare. În afară de noi mai erau încă de față și alte grupuri de pelerini, de prin Italia, Anglia, Germania, Ungaria și mai ales erau perechi multe de proaspet căsătoriți, cărora Părintele Creștinătății le împarte atât de bucuros binecuvântarea Sa.

La 12 și jumătate intră în sală Sfântul Părinte, înconjurat de marii demnitari ai Curții Papale. Între aceștia se înșiruie și Arhierii noștri iubiți, cu toții. Sfântul Părinte e primit cu furtunoase aclamații, din sgomotul cărora se deosebește limpede cuvântul puternic „Să trăiască“ al pelerinilor noștri. Făcându-se tăcere cu glas domol și potolită, dar plină încă de tărie, Sfântul Părinte se adresează tuturor celor de față exprimându-și bucuria că vede dragostea creștinilor catolici venind la el, ca la părintele lor. Laudă pe toți, îi încurajează și le dă sfaturi de bună purtare morală ca să aibă mângâiere atât în lumea aceasta cât și fericire în viața cea veșnică. Cu totul deosebit și revenind în cursul vorbirii chiar și de două ori, ne scoate în evidență pe noi Români, cari am venit din cele mai mari depărtări, dar pe cari toată mai pentru aceasta ne iubește mai mult. Drept dovadă amintește și darul ce ni-l face prin Colegiul de pe muntele Geanicolo, unde au să se formeze cete de prești buni și harnici, pe urmele

cărora să aibă bogat câștig și țara și neamul nostru.

Pătrunși de cuvintele, cari arată numai dragoste, la sfârșit îngenunchiem cu toții, ca să primim binecuvântarea în semnul sfintei cruci: „Binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu, a Tatălui și-a Fiului și-a Spiritului Sfânt să fie cu voi cu toți“, — la care răspundem cu ochii năpădiți de lacrimi: Amin, așa să fie!

... Târziu, aproape la 3 după masă, am ajuns acasă cu sufletul plin de emoție și de dragoste față de Acela care în numele Mântuitorului ne iubește atât de mult.

Luarea în primire a Colegiului

În locul al doilea ar trebui să amintesc din cele petrecute la Roma, mai amănunțit, sfințirea și luarea în primire a „Colegiului Pio Romeno“. Acum văd însă că în numărul trecut al acestei gazete s'a scris despre aceasta. Nu-mi rămâne decât să spun că la actul acesta de covârșitoare însemnătate au luat parte toți arhierii noștri, și că marele nostru praznic a fost onorat cu prezența alor 10 (zece) cardinali, câți nu au luat parte niciodată și deodată la un astfel de praznic. Ceeace este fără îndoială semn de mare cinste atât pentru biserică cât și pentru neamul nostru.

Primirea la legațiile române și concertul corului

Nu pot trece peste amintirile din Roma fără să amintesc recepțiile ce ni s'au făcut de către *Dl Vasiliu* Ministrul României pe lângă Sfântul Scaun, și *Dl Lugoșianu*, Ministrul României pe lângă Quirinal, în ziua de 10 Mai pentru primirea călduroasă cu care ne-au onorat.

La fel merită să amintesc de concertul ce l-a dat corul catedralei din Cluj, sub conducerea Dlui Caranica, în dupăamiaza zilei de 10 Mai, a avut darul să pună în lumină în fața unui numeros și ales public atât frumuseța cântecelor noastre cât și a costumelor noastre. Astfel s'a dovedit că tocmai acest cor ne-a făcut la Roma cea mai largă și mai simpatică propagandă. Fapt ce n'ar trebui pierdut din vedere atunci când căutăm să ne asigurăm între puterile mari din Apus.

La Roma mândra noastră ceată s'a împărțit în două. Cei mai puțini (cam 40) s'au întors acasă, iar ceilalți, am plecat mulțumiți și întăriți să vedem și părțile de miază-zi ale Italiei în special orașul cu neasemuit de frumoasă așezare la mare, care este *Neapolul*, cu toate minunățiile lui, apoi muntele care varsă foc, *Vezuviul* ruinele scoase din cenușe ale orașului *Pompei*, insula fermecată *Capri*, cu peștera în care apa mării e albastră pururea, — și-apoi întorcându-ne spre casă, să vedem și orașul făcător de mineni și mai ales de binefaceri față de cei săraci al Sfântului Antonia care este *Padova*. Dar despre aceasta poate de altădată.

Destul că, după două săptămâni și mai bine ne-e ajutat bunul Dumnezeu să ne întorcem cu toții sănătoși acasă, mulțumindu-I pentru credința întărită și pentru frumoasele cunoștințe ce ne-am însușit, cari ne vor ajuta să muncim de aci înainte și mai gata de faptă și mai luminați la minte pentru țara noastră iubită România Mare.

Unul din participanți

Prăbușirea unei mașini de sburat. Mașina de sburat „Icar“, care făcea parte din flotila de aviație dela Pipera, s'a prăbușit la începutul acestei săptămâni, între Miercuri Clucului și stația de cale ferată Petru Rareș, în apropierea cantonului 57. Ea s'a sfărâmat în întregime, iar locotenentul aviator Perju care o conducea a murit. S'a făcut o anchetă pentru cercetarea cauzelor cari au dat naștere acestui nenorociri.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Maestatea Sa Regele va vizita Ardealul și Țara Moșilor. Scriu gazetele cele mari că Maestatea Sa Regele va face în curând o călătorie de vreo câteva zile prin Ardeal, întovărașit fiind de d. prim ministru și de alți membri din guvern. Cel dintâi popas pe care-l va face Maestatea Sa va fi la Cluj. De acolo va pleca apoi să cuture și Țara Moșilor, oprindu-se în centrele ei mai mari, ca să vadă și să audă, cari sunt lipsurile, plângerile și dorințele acestei populații înecatâ în sărăcie. În vederea acestei vizite regești prețutindeni Ardealul se va pregăti să-și primească în haină românească de sărbătoare Regele.

Ziua de 3/15 Mai la Blaj. Pomenirea adunării naționale din 15 Mai 1848 de pe Câmpia Libertății dela Blaj, în anul acesta a fost prăsnuită la Blaj de fiecare școală în parte. Așa a dispus Preav. Ordinariat, în vederea serbărilor de 200 ani dela întemeierea Blajului, când va fi pomenită și adunarea de pe Câmpia Libertății. În ziua de 15 Mai, ora ultimă de curs la toate școlile a fost închinată anului 1848. La *Liceul de fete* clasele au fost adunate în chioșcul cel mare din grădina Institutului Recunoștinței, cu frumoasă vedere asupra Câmpiei, unde corul liceului a cântat cântece patriotice iar d. Director *Al. Lupeanu* a vorbit despre însemnătatea zilei. La *Liceul Comercial* de băieți le-a vorbit elevilor pâr. prof. *Jacobi Traian*.

O întâlnire a d-lui Iuliu Maniu cu d. Titulescu. Domnul Iuliu Maniu, aflându-se în străinătate, l-a cercetat și pe d. N. Titulescu care se află la Cap Martin. Dânsul va sta câteva zile la fostul ministru de externe.

Misiuni sfinte. Zilele de 22—25 Aprilie a. c. au fost pentru credincioșii din parohia Galda de Jos înălțătoare sărbători sufletesti și revărsare îmbelșugată de haruri dnmnezești. S'au ținut misiuni sfinte, purtători ai cuvântului fiind Reverendissimul domn Ioan Moldovan, canonic metropolitan, și Clarisimul domn dr. Septimiu Todoran, profesor la Academia teologică. S'au mărturisit și cuminecat 700 credincioși. Vor rămânea pururea în amintirea credincioșilor. Fie Domnul lădat pentru toate.

O groaznică explozie pe un vapor japonez. Un vapor japonez din Osaka intrând în portul Hong-Kong a suferit o groaznică explozie ale cărei cauze au rămas necunoscute. Vaporul a fost în întregime sfărâmat iar trupurile călătorilor ce se aflau pe el au fost aruncate până departe prin străzile orașului și pe acoperișurile caselor. Numărul morților se crede că ar fi cam 70.

Apendicita. De o vreme încoace foarte mulți oameni mor de apendicită, adică de aprinderea mașului orb numit pe latinește apendice. În America mor de această boală cam 17 la 100.000 de oameni. Cauza este că oamenii, îndatăce au o durere de pânțec în partea dreaptă, iau ceva ca să-și mănă. Prin aceasta însă mașul orb se sparge, iară pușorul atacă pelița mașelor, producând aprindere de pelița mașelor sau peritonită, așa că în câteva ore omul e mort. Nu luați deci nimic de mână în astfel de cazuri.

Sătean mușcat de un porc turbat. Ismail Memet, de loc din Mangalia, trecând pe o uliță dela marginea orașului a fost mușcat de un porc ce leșise în fugă mare din curtea unei case. El a încercat să scape de mușcăturile lui, dar n'a putut, fiindcă îi înfipsese adânc dinții în picior. Atunci a început să strige după ajutor. L-au auzit orășenii, dar abia cu mare greutate au putut să-l scape din ghiarele primejdiei. Porcul a fost omorât și s'a constatat că a fost turbat, iar pe Ismail Memet l-au trimis la Institutul antirabic din București.

Cam ce greutate poate duce un animal în spate. Cămila poate duce 200 de kilograme până la o depărtare de 100 de kilometri, făcând câte 10 kilometri pe oră. Catârul 150 kgr. în spinare și 250 kgr. când greutatea atârână și de o parte și de alta a spinării în desagi sau coșuri. Boul nu poate duce mai mult de 75 kgr. dacă zilnic e silit să facă un drum de 25 kilometri. În schimb cel mai tare dintre toate animalele, Elefantul poate duce fără nici o grijă 600 de kgr.

Câți locuitori are România și câți Polonia. Acuma, dupăce aceste două țări au început să încheie o prietenie pe care o dorim cât mai lungă, e bine să se știe, câți locuitori au cele două țări împreună. România are astăzi 19.100.000 locuitori, iară Polonia 34.221.000. Cele două țări au deci împreună o populație de 53.321.000 suflete. Dacă mai adăugăm la acestea și cele 15.000.000 ale Cehoslovaciei, precum și cele 13.500.000 ale Iugoslaviei, vom afla că cele 4 țări au o populație de 81.821.000 locuitori. Așadară suntem vreo câțiva.

Potcoave de aluminiu. Proprietarii de cai din Paris au făcut socoata că o potcoavă de fier trage cam 250 grame, 4 potcoave așadară trag 1 kilogram. Un kilogram atârnat de picioare însă înseamnă cât 8 kilograme purtate pe spate. Chiar de aceea s'au hotărât să facă potcoavele de cai, de aici înainte, din aluminiu.

† Alexandru Boeriu. Preotul Alexandru Boeriu din Codreni (mai înainte Jac) a adormit în Domnul în dimineața zilei de 14 Mai, stingându-se ca o lumină fără suferințe, în anul 77 al vieții și 43 al sfintei sale preoții. Rămășițele pământești au fost așezate spre veșnică odihnă în cimitirul bisericii române unite din Codreni, la ora 1 p. m. A fost un preot cucernic și după înima lui Hristos, cum rar să mai vezi. Și-a împlinit datorițele cu cea mai mare sfințenie, trăind o viață cu adevărat sfântă. Îl deplânge văduva, 11 copii, 2 nuroși, 6 gineri și mai mulți nepoți și nepoate. Dumnezeu să-l facă parte cu drepții.

Serviciul veterinar județean din Târnava-Mică

Pe lângă fiecare prefectură de județ este un serviciu anumit, care se ocupă de creșterea și îngrijirea animalelor. Acest serviciu este de foarte mare însemnătate, pentrucă prin acesta se iau toate măsurile de înlăturarea boalelor ce se abat asupra animalelor.

Nu este an în care, într'o parte sau alta a județului, să nu bântue vr'o boală între dobitoace. Avem în fața noastră raportul doctorului veterinar, din care vom vedea starea animalelor pe anul trecut. Astfel în 43 comune și 96 curți s'a constatat că bântuie boala numită *antrax*. De boala aceasta au suferit 134 vite cornute și 6 cai. Față de anul 1935, antraxul a fost în creștere. Antraxul a bântuit mai mult în lunile când vitele erau ținute la

pășune, și în timp de iarnă, când vitele au fost ținute în grajd.

Raportul arată că numărul mare al animalelor moarte se datorește și lipsei de cimitire, unde animalele să fie îngropate și astfel să nu răspândească boalele. Până acum abia 36 comune au astfel de cimitire, atât de folositoare pentru păzirea de boale a animalelor.

Tot cu acelaș scop au fost uitate (vacinate) 12.302 animale, datorită sprijinului Comerei de agricultură din județ. O altă boală mai periculoasă a fost *turbarea*, care s'a constatat în 12 comune și 14 curți. Ea se datorește unui microb purtat de câni. Boala aceasta a dat-o câinii vagabonzi la 4 vite cornute și la o turmă de porci, unde au pierit 16 capete.

Pentru înlăturarea boalei, celelalte animale au fost vaccinate: 41 vite cornute și 125 porci mușcați de câni turbați. Rezultatul vaccinărilor a fost foarte bun, deoarece au murit numai 2 animale.

Boală între porci în anul trecut s'a constatat în 19 comune și 378 curți. Această boală este în scădere față de anul trecut. Pentru înlăturarea boalei s'au vaccinat 4.538 porci. Ar fi de dorit — zice raportul medicului veterinar — în fiecare an să se facă altoirea tuturor animalelor, pentrucă numai așa vor muri mai puțin și pagubele vor scădea. Bun sfat care trebuie urmat.

Olimpiu I. Barna

Incunoștințare pentru locuitorii Blajului

Primim spre publicare, dela Primăria orașului Blaj, următoarea scrisoare:

Domnule primar, Subsemnatul arhitect de plomat de Guvernul Francez, arhitect șef al Ministerului Aerului și Marii, văzând soliditatea pe care DVS. o aveți pentru binele și propășirea acestui oraș — vechiu centru de luptă și cultură al Românilor — și în dorința de a contribui la opera de ridicare pe care Statul, județul și comuna se străduiesc să o realizeze aici, iau formal față de DVS. angajamentul următor:

1. În cazul când pentru nevoile aeromului se M. A. M. vrea să creeze aici, vreo nevoie să se exproprieze proprietăți particulare elidite, pentru locuitorii expropriați care vor dobândi terenuri în raza orașului, mă ofer să le fac planuri de case și gospodării model după care acestea să se construiască.

În cazul când veți destina acestor locuitori o regiune din oraș care nu are tradiționale pieți, străzi, etc., mă ofer a vă face planul de sistematizare și parcelare ale acestui teren.

3. Serviciile pe care mă ofer a le presta înțeleg să le ofer atât DVS. cât și locuitorii în mod cu totul gratuit.

Blaj, la 5 Martie 1937.

Arhitect sr. G. Dragu

Se caută bucătăreasă la sate. Adresa la Administrația foii „UNIREA POPORULUI” BLAJ

Iubiți cetitori!
Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Creșteți albine!

Ne abatem într'una ca să avem venituri cât mai mari. Și cu tot dreptul, pentru că viața se scumpește din zi în zi, iar greutățile plugarilor noștri sunt cu mult mai mari astăzi decât bunăoară înainte de războiu.

Ce e de făcut?

Trebue să plugărim mai cuminte decât până acuma, să sămănam plante cari aduc venituri cât mai mari, să lucrăm pământul cât mai bine și să avem fiecare dintre noi cel puțin câte o măiestrie a parte, din care să putem câștiga ceva pentru bucatăria noastră, ori cel puțin de tutun și de vreo plăcere nevinovată pe care ne-o permitem din când în când, ca un pahar de vin ori de bere, un cinematograf oinstit, sau de alte plăceri de acestea.

Oare este cel mai bun câștig lateral, cum s'ar zice pe domnie, adică pe lângă celelalte venituri regulate?

Fără îndoială, creșterea albinelor sau apicultura, dupăcum se mai numește pe domnie, dela cuvântul latinesc, apis, care înseamnă albină.

Pe vremuri, Țara Românească era vestită pentru stupii, mierea și ceasa ei. Astăzi, am dat înapoi în privința aceasta cât se poate de rău și mergem zi de zi înainte tot ca racul.

Pentruce?

Numai nepăsarea noastră și lipsa de îndrumare de sus, dela diferitele guverne, poartă vina.

Stupăritul e o indeletnicire foarte rentabilă, care aduce bună rentă (bun câștig), de care se pot ocupa nu numai bărbații, ci și femeile. Pe lângă aceasta stupăritul mai este și ocupație ușoară, plăcută și care te îndeamnă să te ocupi tot mai bine de albine.

Dar, pentruca să fie rentabil stupăritul, trebue să părăsim înainte de toate coșnițele țărănești, de o parte pentruca e pagubă să omorim albinele cari atâta bine ne-au făcut, iar de alta fiindcă în vechile coșnițe nici nu le putem controla.

Coșnițele sistematice cele mai bune sunt cele după modelul Dadan Blat. Camerele de Agricultură vă vor arăta, de unde se pot procura aceste coșnițe.

Veți zice poate unii, că sunt prea scumpe.

Ba, chiar de loc, fiindcă un stup sistematic produce cam 40 kgr. de miere la an, așa că din producția aceasta se poate plăti coșnița. Ohiar dacă ar fi un an rău, în doi ani se plătește cu siguranță. Oare există o ramură a agriculturii care în doi ani să întoarcă plugarului capitalul investit (cheltuit)?

Că apoi ce mâncare bună și sănătoasă e mierea, nu trebue s'o mai spunem. În cei 19 ani de când apare „Unirea Poporului” am spus-o de atâtea ori.

Mai trebue însă ceva. Și anume, să

părăsim reginele noastre din România și să introducem regine italiene.

Iată pentruce:

Albinele noastre au trompa (gura în formă de tub sau țevă a albinelor) prea scurtă, așa că nu pot suge mierea din toate florile, cum ar fi bunăoară florile de luferă. În schimb trompa albinelor italiene este mult mai lungă, așa că ele s'ot foarte ușor mierea și din florile cele mai adânci, și astfel vin acasă totdeauna încărcate cu miere. Ne mai aduc însă albinele italiene și un alt mare folos. Și anume ele fecundază (sac roditor, rodnic) florile de lucernă mai de vreme, așa că în forma aceasta se păstrează pentru sămânța coasa întâie, ceea ce ar asigura o recoltă bună și rentabilă a lucernei.

Să creștem deci cât mai multe albine, fiind aceasta o indeletnicire plăcută și foarte rentabilă și având prin aceasta la casă o hrană minunată, atât pentru copii cât și pentru oamenii mari.

Cărți nouă

1. Dr. T. Toth: Zece porunci, în românește de Emil Tatar, protopop, vol. II. Tiparul Tipografiei Roman și Pușcaș Diclosânmărtin 1937, 316 pagini, prețul?

Bun lucru face păr. protopop Emil Tatar dela Diclosânmărtin când continuă să traducă și să tipărească minunatele predici ale păr. prof. Dr. T. Toth dela Budapesta.

În volumul acesta sunt 28 predici, și anume despre porunca V—X. Cele mai moderne chestiuni sunt tratate în aceste predici: Fericire fără Dumnezeu? Omorul, pedeapsa cu moartea, ențanasia, războiul, duelul, apărarea vieții copilului, sinuciderile, valoarea vieții și plăcerile ei, îngrijirea trupului, cremașinea, răbdări unuia altuia și vă iertați; smintelele pe cari le dau păriații, presa și moda; planul lui Dumnezeu și răsvrătirea omului, ce păcat greu e desfrâul, castitate până la altar, credința până la mormânt, să luptăm pentru viața curată, prin educație la viață curată; despre celibatul preoțesc, argumente contra și pentru; se poate ținea porunca a șasea, apărarea proprietății particulare, datorințele proprietății particulare, cari sunt primejdiile averii și cum se pot încunjura, să nu minți, despre clevete, mai stă încă muntele Sinai.

În ceea ce privește limba traducerii, nu putem decât să o lăudăm și să constatăm cu bucurie că păr. protopop Tatar a progresat foarte mult dela volumul I. la volumul II.

Rău fac preoții cari nu-și cumpără acest volum de predici moderne, pentruca numai citind predicile cele mai moderne vor putea ținea rost cu lumea de astăzi.

2. Cântările sfintei liturghii întocmită pentru școală și popor de I. Popescu-Pasărea, Pr. G. Comana și G. Breazul, carte aprobată de Onor. Minister al Educației Naționale. Editura Scrisul Românesc S. A. Craiova—București, prețul Lei 15, pagini 32.

Tipărită într'un format de buzunar, această cârtică este foarte folositoare pentru credincioșii ortodocși.

3. I. D. Chirescu și G. Breazul: Prohodul Domnului nostru Isus Hristos. 1937, Scrisul Românesc S. A. Craiova, prețul Lei 20.

Această broșură conține textul prescurtat dela înmormântarea Domnului din noaptea de Vinerea Mare, așa cum se cântă în bisericile din Vechiul Regat. Strofa întâie e pusă pe note, tot asemenea și »Sfinte Dumnezeule» ce se cântă la ocolirea cu sfântul episcop, apoi »Doamne un miluește» întreit și »Amin».

Judecătoria mixtă Blaj secția cf.

Nr. 19—1937 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca „Albina” din Sibiu contra urmăritului Oancea Ioan din Cergăul-mare. Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cergăul-mare circumscripția Judecătoriei ocolului Blaj cuprinse în cf. a comunei Cergăul-mare Nr. protocolului cf. No. 163 A + 14 ord. 72, 73 top. în val. de Lei 2000 cu preț de strigare lei 1500; A + 15 ord. 716 top. în valoare de lei 80 cu preț de strigare lei 60, A + 17 ord. 1597 top. în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75; A + 18 ord. 2112 top. în val. de lei 80 cu preț de strigare lei 60; A + 19 ord. 2287, 2288 top. în val. de lei 200 cu preț de strigare lei 150; A + 20 ord. 2633 top. în val. de lei 400 cu preț de strigare lei 300; A + 21 ord. 3126 top. în val. de lei 10 cu preț de strigare lei 750; cf. No. 698 A + 2 ord. 1634—540800 o parte din pășunatul comun în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75, pentru încasarea creanței de 6590 lei capital și accesoriil.

Licitațiunea se va ținea în ziua de 14 Iunie 1937 ora 11 a. m., în localul Jud. mixte Blaj secția c. fund.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât ce întrece prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depositeze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX din 1881, sau să predea aceluiși delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație § 147, 150, 170, legea 1881, § 21 legea XL 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului de strigare la aceeaș parte procentuală a prețului ce a oferit § 25 XL 1908.

Dată în Blaj, la 19 Iunie Martie 1937.

Judecător șef ss. P. Talpeș

1—1 (659)

A. Beran dir. c. fund.

Judecătoria mixtă Blaj secția cf.

Nr. 80/1937 cf.

Extract din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea „Albina” Institut de credit și economii Sibiu contra urmăritului Polgar Andrei.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Bucerdea grănoasă circumscripția judecătoriei ocolului Blaj cuprinse în cf. a comunei Bucerdea grănoasă Nr. protocolului cf. 693, din B. grănoasă A. + ord. 1 top. 671, 672 în val. de lei 2000 cu prețul de strigare lei 1500 cf. 977 din B. grănoasă A. + ord. 1 ord. 1 top. 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679 în val. de lei 5000 cu prețul de strigare lei 3750 cf. 1176 din B. grănoasă A. + ord. 1 top. 873 în val. de lei 20 cu prețul de strigare lei 15 cf. 1177 din B. grănoasă A. + ord. 1 top. 1242/1 în val. de lei 200 cu prețul de strigare lei 150 ord. 2 top. 1243 în val. de lei 200 cu prețul de strigare lei 150, ord. 3 top. 2005 în val. de lei 200 cu prețul de strigare lei 150 cf. 1180 din B. grănoasă

A. † ord. 1 top. 2124/1 în val. de lei 1200 cu prețul de strigare lei 900 cf. 108 din B. grănoasă A. † ord. 1 top. 884/2 în val. de lei 20 cu prețul de strigare lei 15 ord. 2 top. 1695/2, 1696/2 în val. de lei 80 cu prețul de strigare lei 60 cf. 1193 din B. grănoasă A. † ord. 1 top. 1976/3 în val. de lei 400 cu prețul de strigare lei 300 cf. 1194 A. † ord. 1 top. 1281/2 în val. de lei 2000 cu prețul de strigare lei 1500 cf. 116 A. † ord. 1 din pășunatul comun 4511/350710 parte în val. de lei 100 cu prețul de strigare lei 75 cf. 123 A. † ord. 33 top. 1280 în val. de lei 1000 cu prețul de strigare lei 750 cf. 852 A. † ord. 1 top. 1914—1918 în val. de lei 200 cu prețul de strigare lei 150 cf. 949 A. † ord. 1 top. 1407, 1408 în val. de lei 100 cu prețul de strigare lei 75 cf. 973 A. † ord. 1 top. 889, 890, 891 în val. de lei 20 cu prețul de strigare lei 15 pentru încasarea creanței de 31140 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua în ziua de 18 luna Iunie anul 1937 ora 15 în localul oficial al cl. jud. mixtă Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât ce întrece prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din valoarea imob. prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât valoarea cea de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform valorii prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI. 1908).

Dată în Blaj la 23 luna Martie anul 1937. Judecător șef: P. Talpeș ss. (662) 1—1 Dir. cf.: A. Beran ss.

Judecătoria mixtă Blaj secția cf.

Nr. 79/1937 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare pornită de următoarea Banca Albina din Sibiu contra următorilor Muntean Ioan Iul Lica, și Muntean Ilie Iul Ioan din Cergăul-mare.

JUDECĂTORIA

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cergăul-mare circumscripția judecătorei ocolului Blaj cuprinse în cf. a comunei Cergăul-mare Nr. Nr. protocolului cf. † 135 A † 28 ord. 432 433 top. în val. de lei 2000 cu preț de strigare lei 1500; A † 29 ord. 584, 585 top. în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75; A † 30 ord. 1545 top. în val. de lei 200 cu preț de strigare Lei 150; A † 31 ord. 2213 top. în val. de lei 200 cu preț de strigare lei 150; A † 33 ord. 2544 top. în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75; A † 34 ord. 2761 top. în val. de lei 400 cu preț de strigare lei 300; A † 36 ord. din dreptul de pășune porțiunea de 817/540800 parte în val. de lei 100 cu preț de strigare de lei 75; cf. No. 592 A † 10 ord. 1226 top. în val. de lei 800 cu preț de strigare lei 600; A † 11 ord. 1734 top. în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75; A † 12 ord. 2971 top. în val. de lei 600 cu preț de strigare lei 450; cf. No. 123 A † 21 ord. 2539 top. în val. de lei 100 cu preț de strigare lei 75 pentru încasarea creanței de 6550 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 11 luna

Iunie anul 1937 ora 15 în localul oficial al Jud. mixte secția c. fund.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului valorii prețului de strigare la același parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI 1908).

Dată în Blaj la 24 luna Martie anul 1937. Judecător P. Talpeș ss.

652 1—1

Dir. de cf. A. Beran ss.

Judecătoria Mixtă Blaj secția cf.

Nr. 1082—1936 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următorul Bela Alexandru dom. în Blaj contra următorului Moldovan George repr. prin curatorul Dr. Ascaniu Moldovan adv. în Blaj, la cererea următorului

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Ciufud circumscripția judecătorei ocolului Blaj, cuprinse în cf. a comunei Ciufud Nr. coalei cf. 955 A † 1 ord. 313/90 top. loc de casă în estindere de 278 st. □ valoarea 500 lei, — cu prețul de strigare 3750 lei pentru încasarea creanței de 860 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 4 luna Iunie anul 1937 ora 11 la casa comunală a comunei Ciufud.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut

pe un preț mai mic decât cu suma ce întrece din prețul de strigare valoarea imob.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din valoarea imob. prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât valoarea cea de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului valorii prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI. 1908).

Dată în Blaj la 30 luna Octomvrie anul Judecător: ss. Dr. P. Talpeș (661) 1—1 Aj. dir. cf.: ss. Drăguș

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc ≡

LEAC PENTRU MUERII

comedie în 2 acte

localizare de

← A. MELIN →

Piesă foarte potrivită a
se juca prin sate, plină
de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la **Librăria Seminarului** din Blaj. Prin postă se trimite 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.

Furci

DIN OTEL GARANTAT

Furci pentru fân • Furci pentru gunoi
Furci pentru scos sticlă • Furci pentru încărcat sticlă • Furci pentru încărcat pietris • Furci pentru încărcat cartofi • Furci speciale.

MARCA:
"ZIMBRU"

INDUSTRIA SÂRMEI S.A.

CLUJ, STR. IULIU MANIU No. 25

UZINELE: Câmpia Turzii • Brăila • Comănești
București 8, Calea Victoriei 39
SUCURSALE: Comănești Str. Colăgăreni 38

REPREZENTANȚA GENERALĂ PIER UNION S.A.R. București 811 Ed. Toche Ionescu 27

Curat. parohiei române-unite din Fănațe
Nr. 44—1937.

Publicațiune de licitație

În ziua de 13 Iunie 1937 ora d. p. Curatorul Parohiei români din Fănațe va ține licitație publică cu ofertă închisă, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de edificare din nou a bisericii după deschiderea ofertelor, curatoratul dacă va afla de bine va proceda și la o licitație orală diminuând. Garanția (cauțiunea) va fi de 6% din valoarea ofertei și se va depune deodată cu aceasta în numerar, efect de stat, ori scrisoare de garanție emisă de o bancă de prima bonitate.

Licitația se va ține în localul școlii primare de stat din loc.

Planurile, devizul, condițiunile speciale și generale etc. se pot consulta în orice zi de lucru la sediul Oficiului parohial din Fănațe.

Fănațe, la 12 Maiu 1937.

Bucșa Vasile
prim-curator
(657) 1—1

Ioan Pat
adm. paroh.